

ประสิทธิภาพการบริหารงานที่ส่งผลต่องานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรโรงเรียนวัดศรีราษฎร์  
(เอนกนาครราษฎร์บำรุง)อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

The efficiency administration that affects the student care and support system of the  
personnel of WatSrirat(Anakenakornratbumroong) School Bang Yai District, Nonthaburi  
Province

ปิยวัช สีกันหา  
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไนตะวัน กำหอม  
ดร.สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์  
วิทยาลัยทองสุข  
Piyawat Seekanha  
Assistant professor Dr.Naitawan Kumhom  
Dr.Somsak Dolprasit  
Thong Sook College  
Email: ntawan@hotmail.com

วันที่รับบทความ: 3 มีนาคม 2565; วันที่แก้ไขบทความ 25 เมษายน 2565; วันที่ตอบรับบทความ: 29 เมษายน 2565

Received: March 3, 2022; Revised: April 25, 2022; Accepted: April 29, 2022

## บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการบริหาร 2) เพื่อศึกษางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนและ 3) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของประสิทธิภาพการบริหารงานที่ส่งผลต่องานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรโรงเรียนวัดศรีราษฎร์ (เอนกนาครราษฎร์บำรุง) อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ จำนวนรวมทั้งสิ้น 76 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1)ระดับประสิทธิภาพการ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การตรวจสอบ การปฏิบัติตามแผน การแก้ไขปรับปรุง และการวางแผน 2)งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ การป้องกัน แก้ไข ช่วยเหลือ การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนา การรายงานผล ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคลและด้านการส่งต่อ 3) ความสัมพันธ์ของประสิทธิภาพการบริหารงานที่ส่งผลต่องานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรโรงเรียนวัดศรีราษฎร์ (เอนกนาครราษฎร์บำรุง) อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมพบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกอยู่ในระดับสูง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อจำแนกเป็นรายด้านสามารถเรียงลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย ได้แก่ การป้องกัน แก้ไข ช่วยเหลือ การคัดกรองนักเรียน การรายงานผล การส่งต่อผล การรู้จักนักเรียนรายบุคคลและการส่งเสริมพัฒนา

**คำสำคัญ:** ประสิทธิภาพ,การบริหารงาน,ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน

## Abstract

The objectives of this research were 1) to study the level of management efficiency 2) to study the work of the student support system, and 3) to study the relationship of administrative efficiency affecting the student support system work of Wat Srirat School personnel. (Anek Nakarat Bamrung), Bang Yai District, Nonthaburi Province The population used in this research There were a total of 76 people. The research instrument was a questionnaire. The statistics used in the data analysis consisted of percentage, mean, standard deviation and Pearson correlation coefficient.

The results showed that 1) Performance level Overall, at the highest level When considering each aspect, it was found that at the highest level in all aspects The averages are sorted in descending order, i.e. auditing, implementation of the plan. Revisions and Planning 2) The work of the student support system Overall, at the highest level When considering each aspect, it was found that it was at the highest level in all aspects. Sort the averages in descending order: Prevention, Correction, Assistance, Student Screening. Promotion and development, reporting of results, acquaintance with individual students and referrals 3) The relationship of administrative efficiency that affects the work of the student support system of Wat Srirat School personnel. Overall, it was found that there was a high level of positive correlation. It was statistically significant at 0.01 level. When classified by aspects, the correlation coefficients can be ordered from least to greatest: prevention, correction, assistance, student screening, reporting on results, referrals, individual student acquaintance and development support.

**Keyword :** Efficiency, Administration, Student support system

## บทนำ

มนุษย์เป็นทรัพยากรที่สำคัญของประเทศชาติ การพัฒนามนุษย์จึงถือเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนาสังคมและประเทศชาติ วิธีการพัฒนามนุษย์ที่สำคัญวิธีหนึ่งก็คือการส่งเสริมและให้การศึกษา พระราชบัญญัติการศึกษา

แห่งชาติ พ.ศ.2542 ปรับปรุงแก้ไข (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และปรับปรุงแก้ไข (ฉบับที่ 3) 2553 กล่าวถึงความสำคัญของการศึกษากับการพัฒนามนุษย์ไว้ว่า การศึกษาเป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึก การอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคม การเรียนรู้และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สอดคล้องกับมาตรา 6 ที่กำหนดจุดมุ่งหมายและหลักการจัดการศึกษาว่าจะต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรม จริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542:23) ปัจจุบันรูปแบบการดำเนินชีวิตและพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนที่จะต้องเติบโตไปเป็นกำลังสำคัญของชาติกำลังได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมและสังคม กระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบันได้ส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ความเสี่ยงและปัญหาของเยาวชนไทยในหลากหลายรูปแบบ เด็กและเยาวชนได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวทำให้วิถีชีวิตและพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปจากในอดีตซึ่งการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ เหล่านี้ได้ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ตามมา(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552:30)

ทั้งนี้การคุ้มครองดูแลและแก้ไขส่งเสริมพฤติกรรมของเด็กและเยาวชนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง ดังจะเห็นได้จากการที่พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มีเจตนารมณ์ที่จะมุ่งเน้นให้สถานศึกษาจัดระบบงานและกิจกรรมใน การแนะแนว ให้คำปรึกษา และฝึกอบรมนักเรียน นักศึกษาและผู้ปกครอง ตลอดจนเฝ้าระวังความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษาเพื่อส่งเสริมให้เด็กมีความประพฤติที่เหมาะสมและมีความรับผิดชอบต่อสังคม (สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ, 2550:123อ้างถึงในธิตินัดดา สิงห์แก้ว, 2562:2)ในระบบโรงเรียนได้เริ่มมีการดำเนินการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2542 โดยเริ่มในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา และต่อมาเมื่อมีการปรับโครงสร้างกระทรวงศึกษาธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้เข้ามามีบทบาทรับผิดชอบในการจัดการศึกษาจึงได้กำหนดนโยบายให้สถานศึกษาในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานทุกแห่งต้องมีการจัดทำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนอยู่ในขอบข่ายการบริหารกิจการนักเรียน มิลเลอร์ และคณะ (Miller and Others,1982) กล่าวว่า การบริหารงานกิจการนักเรียนควรมีพื้นฐานบนความเชื่อมั่นในคุณค่าความเป็นมนุษย์ที่สามารถพัฒนาขีดความสามารถของตนได้ เชื่อมั่นคุณค่าความเป็นคนอย่างเสมอภาค เชื่อมั่นว่าโลกมีไว้สำหรับทุกคน และเชื่อว่าประสบการณ์จะทำให้มนุษย์พัฒนาและทันต่อเหตุการณ์ สอดคล้องกับที่ มธุรดา ดวงจันทร์ (2553:13) อธิบายว่า การบริหารงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญต่อการส่งเสริมประสิทธิภาพการดำเนินงาน

ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนต้องเข้าใจและร่วมมือกันอย่างต่อเนื่องเพื่อให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ จากที่กล่าวมา จะเห็นได้ว่าระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการส่งเสริม แก้ไขปัญหาของผู้เรียน

โรงเรียนวัดศรีราษฎร์ (เอนกนาครราษฎร์บำรุง) เป็นสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นนทบุรี เขต 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เปิดสอนในระดับชั้นอนุบาล 2 ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนตั้งอยู่ในพื้นที่ที่มีความผสมกลมกลืนกันระหว่างสังคมเมืองและสังคมชนบท ประชากรมีความหลากหลาย ประชากรส่วนหนึ่งเป็นคนดั้งเดิมในพื้นที่ที่มีอาชีพเกษตรกร ประชากรบางส่วนเป็น กลุ่มคนต่างถิ่นที่เข้ามาตั้งรกรากในชุมชน และประชากรส่วนที่เป็นแรงงานที่ย้ายเข้ามาอยู่ชั่วคราว ความแตกต่าง ของประชากรนี้สะท้อนให้เห็นถึงความแตกต่างของวิถีชีวิตซึ่งส่งผลต่อความแตกต่างวิถีชีวิตนักเรียนแต่ละคน นักเรียนมีความหลากหลาย มีจุดเด่นที่ควรส่งเสริมรวมถึงมีปัญหาที่แตกต่างกันออกไป จากการประเมินจุดแข็ง และจุดอ่อนของนักเรียน (The Strength and Difficulties Questionnaires) ในภาพรวมระหว่างปีการศึกษา 2561-2563 พบว่ายังมีนักเรียนที่มีปัญหาพฤติกรรมความเสี่ยงในด้านต่าง ๆ รวมทั้งยังพบปัญหาด้านอื่น ๆ อาทิ ปัญหาด้านการเรียน และสุขภาพ เป็นต้น นอกจากนี้ จากการสอบถามนักเรียนพบว่าปัญหาด้านการย้ายถิ่นฐาน เพิ่มติดตามผู้ปกครองเพื่อการประกอบอาชีพก็ส่งผลต่อการเรียนของนักเรียนในด้านความต่อเนื่องของการเรียน และการปรับตัวของนักเรียนเข้ากับสภาพแวดล้อมใหม่ ๆ รวมถึงปัญหาพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ฯลฯ จึงต้องหาทาง ประสานความร่วมมือระหว่างผู้ปกครอง ครูและผู้บริหาร รวมถึงผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านเพื่อใช้ระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียน ในการแก้ไขปัญหาอย่างเร่งด่วน ทั้งนี้รูปแบบการบริหารโดยใช้วงจรเดมมิ่งซึ่งมีขั้นตอนคือ การวางแผน การลงมือปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบและการพัฒนาปรับปรุง เป็นรูปแบบหนึ่งที่ได้รับการนิยม และได้ถูกนำมาใช้ในการบริหารจัดการในองค์กรต่าง ๆ อย่างแพร่หลาย ซึ่งหากพิจารณาแล้ว จะเห็นได้ว่าการ ดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีขั้นตอนการดำเนินงานที่กำหนดไว้เป็นขั้นตอน ได้คือ การรู้จักนักเรียน รายบุคคล การคัดกรองนักเรียน การส่งเสริมพัฒนา การป้องกัน แก้ไข ช่วยเหลือ การส่งต่อและการรายงานผล โดยหากนำรูปแบบการบริหารงานโดยใช้วงจรเดมมิ่งเข้ามาบริหารจัดการน่าจะสามารถทำให้การดำเนินงาน ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีการวางแผน การปฏิบัติตลอดจน การตรวจสอบพัฒนาปรับปรุงอย่างเป็นระบบและ ส่งผลให้สามารถดำเนินงานให้เกิดประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิภาพการบริหารงานที่ส่งผลต่องานระบบ ดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรโรงเรียนวัดศรีราษฎร์ (เอนกนาครราษฎร์บำรุง) อำเภอบางใหญ่ จังหวัด นนทบุรี เพื่อเป็นแนวทาง ในการส่งเสริมให้การบริหารงาน ในด้านการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมี ประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อให้สามารถพัฒนาและช่วยเหลือนักเรียนได้อย่างเหมาะสมต่อไป

### วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการบริหารงานของบุคลากรโรงเรียนวัดศรีราษฎร์ (เอนกนาครราษฎร์ บำรุง) อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี
2. เพื่อศึกษางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรโรงเรียนวัดศรีราษฎร์ (เอนกนาครราษฎร์ บำรุง) อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของประสิทธิภาพการบริหารงานที่ส่งผลต่องานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรโรงเรียนวัดศรีราษฎร์ (เอนกนาครราษฎร์บำรุง) อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี

### วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องประสิทธิภาพการบริหารงานที่ส่งผลต่องานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรโรงเรียนวัดศรีราษฎร์ (เอนกนาครราษฎร์บำรุง) อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัย โดยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ในครั้งนี้ผู้วิจัยกำหนดขอบเขต ดังนี้

#### ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ บุคลากรโรงเรียนวัดศรีราษฎร์ (เอนกนาครราษฎร์บำรุง) อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี จำนวน 76 คน

#### ขอบเขตด้านเนื้อหา

ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ คือ ข้อมูลการใช้วงจรเดิมมุ่งในการบริหารจัดการเพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารงาน ดังนี้

- 1.1 การวางแผน
- 1.2 การลงมือปฏิบัติตามแผน
- 1.3 การตรวจสอบ
- 1.4 การพัฒนาปรับปรุง

2. ตัวแปรตาม คือ งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรโรงเรียนวัดศรีราษฎร์ (เอนกนาครราษฎร์บำรุง) อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ดังนี้

- 2.1 การรู้จักนักเรียนรายบุคคล
- 2.2 การคัดกรองนักเรียน

## 2.3 การส่งเสริมพัฒนา

## 2.4 การป้องกัน แก้ไข ช่วยเหลือ

## 2.5 การส่งต่อ

## 2.6 การรายงานผล

**เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย**

## 1.การสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อศึกษาประสิทธิภาพการบริหารงานที่ส่งผลต่องานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรโรงเรียนวัดศรีราษฎร์ (เอนกนครราษฎร์บำรุง) อำเภอ บางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ซึ่งแบบสอบถามดังกล่าวผู้วิจัยได้ สร้างขึ้นจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากนั้นได้ส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาความถูกต้องของเครื่องมือ ตรวจสอบหาค่าความเชื่อมั่น (IOC) และปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แบบสอบถามได้แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามแบบให้ เลือกตอบ (Check list) ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับระดับประสิทธิภาพการบริหารงานที่ส่งผลต่อ งานระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรโรงเรียนวัดศรีราษฎร์ (เอนกนครราษฎร์บำรุง) อำเภอ บางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี มี ลักษณะเป็นคำถามปลายปิด ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการลงมือปฏิบัติตามแผน ด้านการ ตรวจสอบ และด้านการปรับปรุงพัฒนา แต่ละข้อเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตาม แนวคิดของลิเคิร์ต สเกล (Likert Scale) ดังนี้ (ในตะวัน กำหอม, 2559:38)

|   |         |                            |
|---|---------|----------------------------|
| 5 | หมายถึง | ระดับประสิทธิภาพมากที่สุด  |
| 4 | หมายถึง | ระดับประสิทธิภาพมาก        |
| 3 | หมายถึง | ระดับประสิทธิภาพปานกลาง    |
| 2 | หมายถึง | ระดับประสิทธิภาพน้อย       |
| 1 | หมายถึง | ระดับประสิทธิภาพน้อยที่สุด |

## 2. การพัฒนาเครื่องมือ

2.1 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอบริการที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำและปรับปรุงแก้ไข จากนั้นนำแบบสอบถามส่งให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา การใช้ภาษา ตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content validity) และพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือ

(Index of Item objective Congruence) หรือที่เรียกว่าค่า IOC โดยมีหลักเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้ (ในตะวัน กำหอม, 2559: 98)

|       |     |         |                                             |
|-------|-----|---------|---------------------------------------------|
| คะแนน | + 1 | หมายถึง | ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้อง    |
| คะแนน | 0   | หมายถึง | ผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสอดคล้อง |
| คะแนน | -1  | หมายถึง | ผู้ผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้อง  |

เมื่อผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านพิจารณาแล้ว ผู้วิจัยนำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านมาพิจารณารวมกันเป็นรายข้อ เพื่อหาค่าความสอดคล้อง (IOC) หากมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.61 – 1.0 จะเป็นแบบสอบถามที่สามารถนำไปใช้ได้

2.2 นำแบบสอบถามที่ได้ไปทดลองใช้ (Try out) กับบุคลากรที่ไม่ใช่กลุ่มประชากรจำนวน 30 คน

2.3 นำแบบสอบถามที่ทดลองใช้มาตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ แอลฟา ( $\alpha$ - Coefficient) ตามแบบครอนบัค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .86

2.4 นำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

### 3.วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามจำนวน 76 ชุด เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเท่ากับจำนวนประชากรทั้งหมด โดยมีวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

1. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามและชี้แจงพร้อมอธิบายวิธีการตอบแบบสอบถามอยู่อย่างถูกต้องให้ผู้ตอบแบบสอบถามทราบ รวมถึงชี้แจงให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย

2. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามด้วยตนเองในเดือนกรกฎาคม 2564

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจสอบความถูกต้องและนับจำนวนให้เท่ากับจำนวนประชากรกรณีแบบสอบถามไม่ครบถ้วนหรือไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจะแจกแบบสอบถามใหม่อีกครั้ง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วน

4. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธีทางสถิติ

### 4.การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษานำผลคะแนนที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมดไปวิเคราะห์และประมวลผลเพื่อหาค่าสถิติ ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลระดับประสิทธิภาพการบริหารงานของบุคลากรโรงเรียนวัดศรีราษฎร์ (เอนกนาครราษฎร์บำรุง) อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายจากค่าเฉลี่ยที่ได้โดยใช้เกณฑ์การประมาณค่า ตามแนวคิดของ

ดังนี้ เบสท์ (Best. 1977.p: 147 อ้างถึงใน ในตะวัน กำหอม,2557: 38) การแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้

|             |         |                                 |
|-------------|---------|---------------------------------|
| 4.50 - 5.00 | หมายถึง | การปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด  |
| 3.50 - 4.49 | หมายถึง | การปฏิบัติอยู่ในระดับมาก        |
| 1.50 - 3.49 | หมายถึง | การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง    |
| 1.50 - 2.49 | หมายถึง | การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย       |
| 1.00 - 1.49 | หมายถึง | การปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด |

ตอนที่ 2 ข้อมูลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรโรงเรียนวัดศรีราษฎร์ (เอนก นาคราษฎร์บำรุง) อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายจากค่าเฉลี่ยที่ได้โดยใช้เกณฑ์การประมาณค่า ตามแนวคิดของ ดังนี้ เบสท์ (Best. 1977:147 อ้างถึงใน ในตะวัน กำหอม, 2559:38) การแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยตามเกณฑ์ ดังนี้

|             |         |                                    |
|-------------|---------|------------------------------------|
| 4.50 - 5.00 | หมายถึง | ระดับการช่วยเหลือนักเรียนมากที่สุด |
| 3.50 - 4.49 | หมายถึง | ระดับการช่วยเหลือนักเรียนมาก       |
| 1.50 - 3.49 | หมายถึง | ระดับการช่วยเหลือนักเรียนปานกลาง   |
| 1.50 - 2.49 | หมายถึง | ระดับการช่วยเหลือเรียนน้อย         |
| 1.00 - 1.49 | หมายถึง | ระดับการช่วยเหลือเรียนน้อยที่สุด   |

ตอนที่ 3 ข้อมูลระดับประสิทธิภาพการบริหารงานที่ส่งผลต่องานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรโรงเรียนวัดศรีราษฎร์ (เอนก นาคราษฎร์บำรุง) อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยใช้สถิติการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) ซึ่งเป็นการศึกษาความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่าง 2 ตัวแปร ตามเกณฑ์ของ(ในตะวัน กำหอม, 2559:57) ดังนี้

|                                    |         |                                  |
|------------------------------------|---------|----------------------------------|
| ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .91-1.00 | หมายถึง | มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก  |
| ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .71-.90  | หมายถึง | มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง     |
| ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .31-.70  | หมายถึง | มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง |
| ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .01- .30 | หมายถึง | มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ     |
| ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .00      | หมายถึง | ไม่มีความสัมพันธ์                |

สรุปผล

1. การวิเคราะห์ระดับการบริหารงานโรงเรียนวัดศรีราษฎร์ (เอนกนาครราษฎร์บำรุง) อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวมพบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการตรวจสอบ ร่องลงมา คือ ด้านการปฏิบัติตามแผน ด้านการแก้ไขปรับปรุง และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการวางแผน

2. การวิเคราะห์งานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรโรงเรียนวัดศรีราษฎร์ (เอนกนาครราษฎร์บำรุง) อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยรวม มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณา เป็นรายด้าน พบว่า อันดับที่ 1 คือ ด้านการป้องกัน แก้ไข ช่วยเหลือ ร่องลงมา คือ ด้านการคัดกรองนักเรียน ด้านการส่งเสริมพัฒนา ด้านการรายงานผล ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล และอันดับสุดท้าย คือ ด้านการส่งต่อ

3. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของประสิทธิภาพการบริหารงานส่งต่องานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของบุคลากรโรงเรียนวัดศรีราษฎร์ (เอนกนาครราษฎร์บำรุง) อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี โดยภาพรวม มีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน เรียงตามลำดับค่าความสัมพันธ์จากมากไปหาน้อย อันดับที่ 1 คือ การป้องกัน แก้ไข ช่วยเหลือ ร่องลงมา คือ การคัดกรองนักเรียน การรายงานผล การส่งต่อผล การรู้จักนักเรียนรายบุคคล และอันดับสุดท้าย คือ การส่งเสริมพัฒนา

### อภิปรายผลการวิจัย

1. ด้านการรู้จักนักเรียนรายบุคคล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการบริหารงานอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง เรียงตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อันดับที่ 1 คือ ด้านการตรวจสอบ ร่องลงมา คือ ด้านการปฏิบัติตามแผนด้านการพัฒนาปรับปรุง และ อันดับสุดท้าย คือ ด้านการวางแผน กิจกรรมด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลถือเป็นกิจกรรมแรกที่ต้องดำเนินการของงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเนื่องจากครูต้องทำการเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ของนักเรียนเพื่อให้รู้ถึงสภาพปัญหา บริบทของสังคมและปัจจัยและสิ่งแวดล้อมรอบตัวนักเรียน ขั้นตอนการดำเนินการด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลจึงต้องอาศัยการบริหารจัดการที่เหมาะสม สอดคล้องกับที่ อรรถพรณ์ ล่องลือฤทธิ์ (2559:78) อธิบายว่า นักเรียนแต่ละคนที่มีพื้นฐานความเป็นมาของชีวิตที่ไม่เหมือนกันจึงหล่อหลอมให้เกิดพฤติกรรมหลากหลายรูปแบบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ การรู้จักข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ครูเข้าใจนักเรียนมากขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อการคัดกรอง นักเรียน เป็นประโยชน์ในการส่งเสริมการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนได้อย่างถูกต้อง โดยเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ มิใช่การใช้ความรู้สึกหรือการคาดเดา ซึ่งช่วยให้ไม่เกิดข้อผิดพลาดในการช่วยเหลือนักเรียนหรือเกิดน้อยที่สุด ทั้งนี้จะเห็นได้จากการศึกษาพบว่าโรงเรียน มีการดำเนินงานด้านการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล โรงเรียนมีการดำเนินงานตามระบบ PDCA คือ มีการวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบ

และการพัฒนาปรับปรุงซึ่งทำให้การดำเนินงานเป็นระบบตามขั้นตอนที่กำหนด มีการติดตาม ควบคุมการดำเนินงานและปรับปรุง สอดคล้องกับผลการศึกษาวิจัย เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามวงจรคุณภาพ PDCA ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของ ญัฐนิยา ห่องกระจก (2562:67) ที่ได้อภิปรายผลการวิจัยเกี่ยวกับการรู้จักนักเรียนรายบุคคลที่เกี่ยวกับการดำเนินงานตามระบบ PDCA ว่าการรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคลมีความเหมาะสมอาจเป็นเพราะมีการวางแผนในการปฏิบัติงาน มีการเตรียมการทั้งเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคน งาน และทรัพยากร การวางแผนการรับรู้ข้อมูลที่เป็นเกี่ยวกับตัวนักเรียนช่วยให้ครูประจำชั้นหรือครูที่ปรึกษาเข้าใจนักเรียนได้ดีขึ้น สามารถนำข้อมูลมาวิเคราะห์ได้เป็นข้อมูลในเชิงประจักษ์ได้ดี

2. ด้านการคัดกรองนักเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการบริหารงานอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง เรียงตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อันดับที่ 1 คือ ด้านการตรวจสอบ ร่องลงมา คือ ด้านการพัฒนาปรับปรุงด้านการวางแผนและด้านการปฏิบัติตามแผน ทั้งนี้การที่กิจกรรมการดำเนินงานด้านการคัดกรองนักเรียนมีความสัมพันธ์กับการบริหารจัดการด้วยวงจรคุณภาพ PDCA น่าจะมาจากการที่โรงเรียนวางแผนการดำเนินงานในด้านนี้โดยกำหนดหน้าที่รับผิดชอบของบุคลากรอย่างชัดเจน สอดคล้องกับที่ กระทรวงศึกษาธิการ (2558:67) ได้อธิบายเกี่ยวกับการนำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไปปฏิบัติในโรงเรียนว่าการที่จะนำระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไปดำเนินการในสถานศึกษาแล้วเกิดประสิทธิผลจะต้องอาศัยการดำเนินงานโดยใช้หลักการบริการจัดการที่เป็นระบบ อาทิ PDCA ซึ่งมีขั้นตอน การเตรียมการและการวางแผน การดำเนินงาน ต้องตั้งคณะกรรมการวิเคราะห์สภาพความพร้อมของโรงเรียนและทำแผนปฏิบัติการ มีการปฏิบัติตามแผน โดยสร้างความตระหนักและความเข้าใจให้แก่บุคลากร มีการกำกับติดตาม มีการประเมินและรายงานเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง มีการปรับปรุงการ โดยนำผลการประเมินคุณภาพภายในมาใช้เพื่อปรับปรุง และพัฒนาระบบงานดูแลช่วยเหลือนักเรียน จัดทำข้อมูลสารสนเทศเพื่อการพัฒนาต่อไป ทั้งนี้ด้านที่มีระดับความสัมพันธ์เชิงบวกสูงสุด คือ ด้านการตรวจสอบ ซึ่งหากพิจารณาจะพบว่า ผู้บริหารได้มีนโยบายในการกำกับติดตามตรวจสอบการดำเนินงานอยู่เสมอ

3. ด้านการส่งเสริมพัฒนา ความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการบริหารงานอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง เรียงตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อันดับที่ 1 คือ การตรวจสอบ ร่องลงมา คือ การพัฒนาปรับปรุง การปฏิบัติตามแผน และอันดับสุดท้าย คือ การวางแผน ทั้งนี้ น่าจะเกิดจากการที่ โรงเรียนมีนโยบายการบริหารงานด้านระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยเน้นด้านการพัฒนาส่งเสริมนักเรียนที่มีความสามารถเฉพาะตัว มีความชอบที่โดดเด่น ทั้งนี้พบว่า ด้านที่มีความสัมพันธ์เชิงบวกสูงสุด คือ ด้านการตรวจสอบ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในการดำเนินงานด้านการส่งเสริมพัฒนาจะ มีการตรวจสอบติดตามผลการพัฒนานักเรียนและรายงานผลต่อ

ผู้บริหารอยู่เสมอทั้งโดยครูที่ปรึกษาและครูประจำวิชา นอกจากนี้ยังมีการประเมินผลการดำเนินงานเป็นระยะ เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานได้รับผลย้อนกลับเกี่ยวกับประสิทธิภาพ การดำเนินงานของตนเองเพื่อพัฒนาปรับปรุงเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณัฐนียา ห่องกระจก (2562:87) ที่ระบุเกี่ยวกับการส่งเสริมนักเรียนโดยในด้านการตรวจสอบ นิเทศติดตามการดำเนินงานระบบดูแลนั้น มีขั้นตอนการดำเนินงาน 7 รายการ ได้แก่ 1) ครูที่ปรึกษาทำเอกสารรายงานข้อมูลที่ได้จากการส่งเสริมนักเรียนจากเครื่องมือและแหล่งข้อมูลต่าง ๆ 2) ครูที่ปรึกษาสรุปผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนในการรับบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน 3) ครูที่ปรึกษาสรุปผล การประเมินความพึงพอใจของผู้ปกครองในการจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน การประชุมชั้นเรียน 4) ครูที่ปรึกษาสรุปผลการคัดกรองบันทึกผลการช่วยเหลือนักเรียนเบื้องต้น 5) ครูที่ปรึกษาจัดกิจกรรมที่เหมาะสมในการส่งเสริมพัฒนานักเรียน 6) ครูที่ปรึกษาส่งเสริมพัฒนาศักยภาพตามความสนใจและความสามารถของผู้เรียน 7) คณะกรรมการตรวจสอบติดตาม การดำเนินงาน

4. ด้านการป้องกัน แก้ไข ช่วยเหลือ ความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการบริหารงานอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง เรียงตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อันดับที่ 1 คือ การตรวจสอบ รองลงมา คือ การวางแผน การปฏิบัติตามแผนและอันดับสุดท้าย คือ การพัฒนาปรับปรุง จากข้อมูลพบว่าความสัมพันธ์ในการดำเนินการป้องกัน แก้ไข ช่วยเหลือ มีความสัมพันธ์เชิงบวกอยู่ในระดับสูง ทั้งนี้จะเป็นเพราะโรงเรียนมีการตรวจสอบการดำเนินงานการป้องกัน แก้ไข ช่วยเหลือนักเรียน อย่างต่อเนื่องเป็นระยะ โดยเน้นการประสานความร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงาน เน้นการวางแผนการดำเนินงานที่มุ่งให้ครูประจำชั้นประสานงานกับผู้ปกครอง การให้คำปรึกษาแนะนำอย่างใกล้ชิด ให้ความช่วยเหลือนักเรียนสม่ำเสมอ โรงเรียนร่วมมือกับผู้ปกครองเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาของนักเรียนโดยจัดกิจกรรมผ่านการพูดคุยการประชุมเพื่อให้ผู้ปกครองได้รับทราบปัญหามีส่วนร่วมในการตัดสินใจช่วยป้องกัน แก้ไข ช่วยเหลือนักเรียน สอดคล้องกับที่ กันเดอร์สัน (Gunderson,1978) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการใช้การประชุมในโรงเรียนที่เรียกว่าการประชุมกลุ่มครอบครัวเพื่อศึกษาการแก้ปัญหาเด็กนักเรียนซึ่งผู้ปกครองได้เข้าร่วมประชุมกับโรงเรียนและหาวิธีการแก้ไขร่วมกัน โดยการประชุมมีลักษณะแบบกันเองมีการรับฟังปัญหา ทุกคนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและร่วมเสนอแนวทางแก้ไขเพื่อนำไปสู่ข้อสรุปร่วมกันและนำไปเป็น แนวปฏิบัติของโรงเรียนต่อไป ผลการดำเนินการพบว่าการดำเนินงานอย่างเป็นพลวัต การดำเนินงานมีผลเชิงบวกต่อนักเรียน ครอบครัวและโรงเรียนและวิธีการดังกล่าวสามารถนำมาแก้ไขปัญหานักเรียนนักเรียนได้ สอดคล้องกับที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546:23) กล่าวถึงวิธีการดำเนินงานด้านการป้องกัน แก้ไข ช่วยเหลือไว้ว่า ควรมีการให้คำปรึกษา ให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น และประสานความร่วมมือกับผู้ปกครองในการแก้ไขปัญหา นอกจากนี้โรงเรียน ยังมีการบริหารตามรูปแบบ PDCA ในการดำเนินกิจกรรมการป้องกัน แก้ไข ช่วยเหลือนักเรียน โดยมีการวางแผนกำหนดกิจกรรมขั้นตอนให้ผู้มีส่วน

เกี่ยวข้องปฏิบัติตามแนวทางการแก้ไขช่วยเหลือ เน้นให้ครูวางแผนการใช้เทคนิควิธีการต่าง ๆ ในการป้องกันช่วยเหลือ แก้ไข

5. ด้านการส่งต่อ ความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการบริหารงานอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง เรียงตามลำดับ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อันดับที่ 1 คือ การปฏิบัติตามแผน รองลงมา คือ การพัฒนาปรับปรุง การตรวจสอบ และอันดับสุดท้าย คือ การวางแผน การที่ด้านการส่งต่อมีค่าความสัมพันธ์เชิงบวกในด้านการปฏิบัติตามแผนสูงที่สุดน่าจะเป็นเพราะในเรื่องการส่งต่อ โรงเรียนได้มีการกำหนดขั้นตอนไว้ชัดเจน ทำให้สามารถปฏิบัติตามได้เป็นระบบ มีการดำเนินงานตามระบบบริหารจัดการวงจรคุณภาพ PDCA คือ มีการวางแผนการดำเนินงานด้านการส่งต่อ กำหนดหน้าที่รับผิดชอบ มีการกำหนดให้ปฏิบัติตามแผน ประเมินผลติดตามการดำเนินงานด้านการส่งต่อ และมีการปรับปรุงแก้ไขผลการดำเนินงานสอดคล้องกับผลการวิจัย เรื่อง แนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามวงจรคุณภาพ PDCA ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ของ ญฐันยา ห่องกระจก (2562:87) ที่ระบุเกี่ยวกับ แนวทางการบริหารจัดการด้านการส่งต่อว่ามีการดำเนินงานตามขั้นตอน PDCA คือ ด้านการวางแผน (P) มีคณะกรรมการดำเนินงาน ประชุมชี้แจง จัดทำเอกสารคู่มือ แบบบันทึก กำหนดปฏิทินการดำเนินงาน ด้านการดำเนินงานตามแผน (D) ครูที่ปรึกษาประสานงานกับครูผู้ดูแลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้ทราบขั้นตอนการปฏิบัติงาน และลงมือปฏิบัติด้านการติดตามประเมินผล (C) ครูที่ปรึกษาสรุปผลและบันทึกผลในแบบบันทึกการส่งต่อของโรงเรียน ด้านการปรับปรุงแก้ไข/ดำเนินการต่อ (A) ผู้บริหารสถานศึกษา คณะกรรมการดำเนินการประชุมสรุปผลระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นรายบุคคล ทั้งนี้การดำเนินงานด้านการส่งต่อของโรงเรียนมีการกำหนดในขั้นตอน การปฏิบัติงาน (D) ไว้ชัดเจนทั้งในด้านการส่งต่อภายในและภายนอก

6. ด้านการรายงานผล ความสัมพันธ์ทางบวกกับประสิทธิภาพการบริหารงานอยู่ในเกณฑ์ระดับปานกลาง เรียงตามลำดับค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ อันดับที่ 1 คือ การปฏิบัติตามแผน รองลงมา คือ การตรวจสอบ การพัฒนาปรับปรุง และอันดับสุดท้าย คือ การวางแผน ทั้งนี้มีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับปานกลาง น่าจะเกิดจากการที่โรงเรียนมีการดำเนินการด้านการ รายงานผล ตามขั้นตอน ของวงจรการบริหารงานแบบ PDCA คือ มีการวางแผนในเรื่องการรายงานผล (P) โดยมีการวางแผนให้ให้ครูประจำชั้นจัดทำแฟ้มเอกสารและรายงานสรุปผล มีการปฏิบัติตามแผน (D) คือ มีการกำหนดระยะเวลาการดำเนินงานที่ชัดเจน มีการตรวจสอบ (C) คือ เมื่อได้ดำเนินการจัดทำสรุปรายงานผลแล้วก็จะให้ครูประจำชั้นนำส่งหัวหน้างานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้พิจารณาตรวจสอบข้อมูลการดำเนินงานและรายงานผลต่อผู้บริหาร มีการปรับปรุงแก้ไข (A) เมื่อพบข้อบกพร่องในการดำเนินงานจะมีการช่วยเหลือแก้ไขร่วมกัน สอดคล้องกับที่ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2546:33) ได้กำหนดยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนไว้ในด้านการรายงานผลว่าเป็น

การประเมินผล สรุป เผยแพร่ประชาสัมพันธ์ โดยมีวิธีการดำเนินงานคือแต่งตั้งคณะกรรมการประเมิน ประเมินตามมาตรฐานและแผนการประเมิน และจัดทำรายงานและเผยแพร่ประชาสัมพันธ์

### ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

#### 1.ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ควรมีการพัฒนาโดยการส่งอบรมงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน หรือไปศึกษาดูงานโรงเรียนอื่น

#### 2.ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนางานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้เทคนิควิธีการบริหารอื่นๆ

### เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2558). รายงานการปฏิรูปการศึกษาไทย. กรุงเทพมหานคร
- ณัฐนิชา ห้องกระจก. (2562). แนวทางการบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามวงจรคุณภาพ PDCA ของสถานศึกษาในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา.(วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา : พระนครศรีอยุธยา.
- อิตินัดดา สิงห์แก้ว. (2562). การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโดยใช้วงจร PDCA: กรณีศึกษาโรงเรียนวัดป่าตึงห้วยยาบ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต).มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ :เชียงใหม่.
- ในตะวัน กำหม่อม. (2559). การวิจัยทางการศึกษา.เล่ม 1.วิทยาลัยทองสุข.กรุงเทพฯ
- มธุรดา ดวงจันทร์. (2553). สภาพและแนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนของโรงเรียนวัดไทยาวาส สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครปฐม เขต 2.(สารนิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). วิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา : กรุงเทพมหานคร.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2546) .การบริหารจัดการระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อปัญหาคุณภาพชีวิตและแก้วิกฤตสังคม. กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานิเทศก์กรมสามัญเขตการศึกษา 5.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). แนวทางการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

อรรณณ ล่องลือฤทธิ์. (2559) .คู่มือการปฏิบัติงานพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. ชุมพร: กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ชุมพร เขต 2.

Miller and others. (1982). **Planned Pastoral Care: A Guide for Teachers**. London: McGraw-hill.

J. Gunderson, ( 1978) . **Family group conference: An innovative approach to truancy in schools**.Acasestudy,Retrievedfrom<http://digitallibrary.usc.edu/cdm/ref/collection/p15799coll16/id/77364>